

DATORIA DE STAT: O TRATARE CONCEPTUALĂ

*Ion STURZU, drd., ULIM,
viceguvernator al BNM*

Prin datorie publică se înțelege datoria pe care o are statul față de terți, precum persoane private, persoane juridice, bănci, întreprinderi, din țară sau din străinătate, care au cumpărat obligațiuni emise de stat pentru a acoperi nevoile financiare ale statului. Raportul dintre Produsul Intern Brut și datoria publică constituie un indicator important al solidității financiare și economice într-un stat. Relativ, la raportul dintre debitul public și PIB, există patru situații în care se poate găsi un stat: 1. Într-un anumit an rata de creștere a PIB-ului este mai mică decât valoarea dobânzii titlurilor de stat și există, totodată, un deficit primar în raport cu PIB-ul. În acest caz, raportul datorie/PIB va tinde să crească la infinit în sens descrescător. 2. Într-un anumit an rata de creștere a PIB-ului este mai mare decât dobânda pentru titlurile de stat, dar încă există un deficit primar în raport cu PIB-ul. În acest caz raportul datorie/PIB va converge în mod descrescător spre o anumită valoare (numită "statut staționar"). Pentru ca raportul să scadă, este necesar ca PIB-ul să crească până la acel punct în care diferența dintre PIB și titlurile de stat să fie suficient de mare și deficitul primar să fie pe cât de mic posibil. Dacă se întâmplă contrariul, raportul datorie/PIB va converge mereu spre statutul staționar, dar în mod crescător. 3. Într-un anumit an rata de creștere a PIB-ului este mai mic decât dobânda titlurilor de stat, dar s-a intervenit crescând taxele, fapt pentru care nu există un deficit primar și încasările sunt mai mari decât cheltuielile. În acest caz, raportul datorie/PIB va descrește anulându-se după o anumită perioadă numai dacă raportul inițial datorie/PIB este mai mic decât statutul staționar. Pentru ca diferența dintre PIB și datorie să scadă, este nevoie ca diferența să fie suficient de mică ca încasările să fie suficient de mari. Dacă se întâmplă contrariul, raportul datorie/PIB va tinde să se mărească infinit. 4. Într-un anumit an rata de creștere a PIB-ului este mai mare decât dobânda pentru titlurile de stat și s-a intervenit crescând taxele, din acest motiv nu există un deficit primar și încasările sunt mai mari decât cheltuielile. În acest caz raportul datorie/PIB va scădea rapid până se va anula.

Cuvinte cheie: datoria de stat, persoane private, persoane juridice, bănci, întreprinderi, deficit bugetar, Produs Intern Brut.

Introducere. În ultimele decenii, Republica Moldova tot mai mult are de suportat povara datoriilor de stat, acumulate în anii precedenți, a deficitului bugetar. Probleme similare pot fi întâlnite în multe state, inclusiv în SUA. Însă, aceleași probleme în state diferite pot genera consecințe socio-economice diferite. În țările industrial puternic dezvoltate (SUA, Canada, Japonia, Germania, Marea Britanie, Franța ș.a.) problemele datoriilor de stat interne și externe au soluții similare: eficientizarea utilizării noilor datorii.

Investigații. Țările aflate în curs de dezvoltare, inclusiv Republica Moldova, au un nivel, un potențial de dezvoltare economică mult redus; procese inflaționiste în creștere; piețe financiare interne slab dezvoltate; probleme generate de

STATE DEBT: A CONCEPTUAL TREATMENT

*Ion STURZU, PhD Student, FIUM,
Deputy Governor of the NBM*

Government debt (also known as public debt and national debt) is the debt owed by a central government. (In the U.S. and other federal states, "government debt" may also refer to the debt of a state or provincial government, municipal or local government). By contrast, the annual "government deficit" refers to the difference between government receipts and spending in a single year, that is, the increase of debt over a particular year. Government debt is one method of financing government operations, but it is not the only method. Governments can also create money to monetize their debts, thereby removing the need to pay interest. But this practice simply reduces government interest costs rather than truly canceling government debt, and can result in hyperinflation if used unsparingly. Governments usually borrow by issuing securities, government bonds and bills. Less creditworthy countries sometimes borrow directly from a supranational organization (e.g. the World Bank) or international financial institutions).

As the government draws its income from much of the population, government debt is an indirect debt of the taxpayers. Government debt can be categorized as internal debt (owed to lenders within the country) and external debt (owed to foreign lenders). Sovereign debt usually refers to government debt that has been issued in a foreign currency. Another common division of government debt is by duration until repayment is due. Short term debt is generally considered to be for one year or less, long term is for more than ten years. Medium term debt falls between these two boundaries. A broader definition of government debt may consider all government liabilities, including future pension payments and payments for goods and services the government has contracted but not yet paid.

Key words: public debt, private individuals, businesses, banks, business, budget deficit, gross domestic product.

JEL Classification: B31, G21, H6, L32

Introduction. In the past decades, the Republic of Moldova had to burden increasing state debt accumulated in the previous years, of the budget deficit. Similar problems can be found in many countries, including the USA. However, the same problems in different countries generate different socio-economic consequences. In highly developed industrial countries (U.S.A., Canada, Japan, Germany, Great Britain, France and others) the problems of internal and external debts have similar solutions: the efficient use of new debts.

Investigations. Developing countries, including the Republic of Moldova, have a much lower economic development potential; growing inflationary processes; underdeveloped domestic financial markets; problems arising

balanța de plăți (contul operațiilor curente – negativ). În consecință, datoriile de stat externe sunt în creștere. Acceptarea unor noi datorii de stat din exterior trebuie să fie supuse unor analize științifico-practice profunde: de comparat datoriile de stat deja acumulate cu posibilitățile economiei de restituire a acestora cu plus taxele procentuale în perioadele curente, de scurtă și de lungă durată; de estimat consecințele negative ale reducerii nivelului de remunerare a muncii în sfera bugetară, a nivelului de investiții (estimările, calculele trebuie efectuate nu în valută națională, ci în dolari SUA); de restricționat argumentat acceptarea unor noi datorii de stat; de eliminat cauzele deficitului bugetului de stat. Deficitul bugetar poate fi acoperit din contul impozitelor sau din contul altor venituri (venituri realizate în rezultatul comercializării unor proprietăți ale statului, ale municipiilor, ale unor structuri raionale; din contul unor rezerve ale statului; din contul comercializării unor terenuri (insule – exemplul Greciei). În acest context, este necesar să subliniem, că veniturile în buget din conturi extraimpozitare sunt limitate și pot doar agrava problemele bugetare. Acoperirea deficitului bugetar din contul veniturilor neimpozitate poate servi argument în constatarea unei guvernări neprofesionale. Utilizarea patrimoniului pentru reducerea deficitului bugetar poate fi acceptată doar în situații extraordinare, ieșite din comun, create în urma unor forțe-majore, nu sistemică, ci provizorie, sporadică. Utilizarea veniturilor neimpozitate nu contribuie la reducerea datoriilor de stat acumulate din trecut, acestea doar contribuie la crearea unei aparențe de dezvoltare economică echilibrată a țării. Bugetarii, în perioadele următoare, când veniturile neimpozitate vor fi lipsă, vor fi impuși să accepte salarii mai reduse, care, de regulă, se soldează cu proteste stradale. În cheltuielile bugetare important este de specificat: deservirea datoriilor de stat interne; acoperirea datoriilor de stat interne; deservirea datoriilor de stat externe; acoperirea datoriilor de stat externe. Altfel spus, datoriile de stat trebuie supuse unei evidențe contabile dezaggregate. Cuantumul restricționat al datoriei de stat ar putea modera creșterea nejustificată a datoriilor interne și externe. Datoriile de stat trebuie să fie corelate cu creșterea potențialului productiv al țării, cu creșterea productivității muncii, a muncii materializate, cu creșterea veniturilor impozitate (T) în buget, cu cheltuielile (achizițiile) bugetare necesare (G). Acceptarea deficitului bugetar $(T - G) < 0$ poate fi acoperit doar prin împrumuturi de la piața financiară. Acestea (împrumuturile) și mai mult contribuie la creșterea cheltuielilor G , care necesită noi datorii. În așa mod, guvernele nu soluționează problemele deficitului bugetar, dar le transmite următoarelor guverne, următoarelor generații (Figura 1).

from the balance of payments (current operations account – negative). Consequently, the external state debts are increasing. Accepting new external state debt should be subject to deep scientific and practical analysis: to compare state debt already accumulated with the possibilities of the economy to refund them, plus the tax percentage share in the current period, short and long term; to estimate the negative consequences of reducing the level of wages in the budgetary sector, of the level of investments (estimates, calculations shall be made not in the national currency, but in U.S. dollars); to reasonably restrict the acceptance of new state debt; to eliminate the causes of the state budget deficit. The budget deficit can be covered from taxes or other revenue accounts (income earned as a result of marketing some state properties, of municipalities; of some district structures, the state reserves account, the account of land marketing (islands - eg Greece). In this background, it is necessary to point out that revenue in the budget from extra-taxation accounts is limited and can only exacerbate the budget problems. The coverage of the budget deficit from untaxed income accounts may serve as an argument in finding the governance unprofessional. The use of state property to reduce the budget deficit may be accepted only in exceptional circumstances, extraordinary, created as a result of extreme situations, not systemic, but temporary, sporadic. The use of non-taxation revenues does not contribute to the reduction of state debt accumulated in the past, but they only contribute to creating an appearance of a balanced economic development in the country. State employees, in the future periods, when tax free income will be missing, will be forced to accept lower wages, which usually lead to street protests. It is important to specify in budgetary expenditures: servicing domestic debt; coverage of domestic debt; servicing external debt; coverage of external debt. In other words, state debt must undergo a disaggregated accounting. The restricted amount of state debt might moderate the unduly increasing domestic and external debt. State debts must be correlated with the growth potential of the country, with labor productivity growth, with materialized labor, with increased tax revenues (T) in the budget, with required budget expenditures (purchases) (G). Accepting the budget deficit $(T - G) < 0$ can be covered only by borrowing from financial markets. These (loans) contribute even more to the growth of expenditure G , which requires new debts. Thus, governments do not solve budget deficit problems, but they convey them to the following governments, to the following generations (Figure 1).

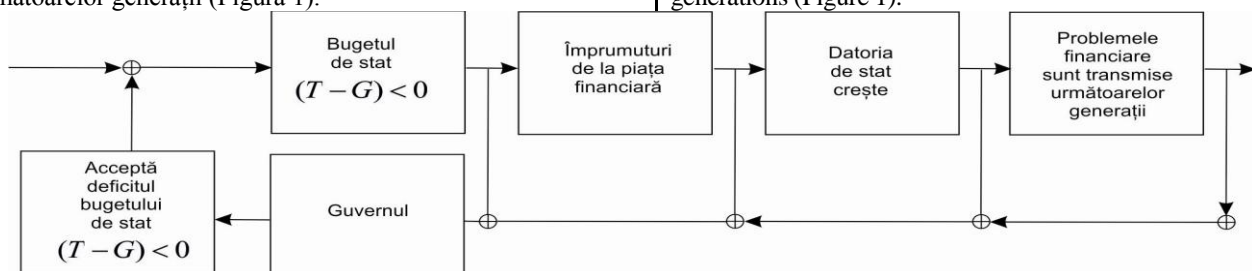

Fig.1. Schema-bloc „Creșterea datoriilor de stat”

Fig.1. Block diagram "Increasing state debt"

Sursa/Source: Cercetările autorului/ Research author.

Problemele bugetului de stat pot apărea din cele mai diverse cauze, situații, motive, inclusiv pot fi create de tempoul de creștere a PIB, a inflației în economia națională, în economia SUA, de cursul valutei naționale în raport cu dolarul SUA, de veniturile impozitare în buget, de neachitarea datoriilor din trecut interne, externe, de cuantumul noilor datorii de stat. Decizia de a accepta sau nu noi datorii de stat trebuie să se bazeze pe un șir de prognoze, calculate exogen (prognozele veniturilor T , cheltuielilor

G în următoarea perioadă în profilul fiecărui an; volumul PIB, prognozele apariției unor probleme locale, regionale, de criză economică, financiară, prognoza celor mai diverse riscuri. Problema bugetului de stat poate fi soluționată dacă la dispoziția guvernului vor fi puse argumentele reducerii datoriilor de stat, va fi enumerată dinamica sperată a datoriilor de stat; mărimea maximă admisibilă a datoriei de stat; dinamica crizelor economice, financiare locale, regionale, mondiale; caracteristicile potențiale ale veniturilor în buget (T), ale cheltuielilor (G); datoriile interne, externe în mărimi absolute în profilul fiecărui an pentru perioadele de scurtă, de lungă durată; politici bugetare direcționate la creșterea (sau la menținerea) nivelului de remunerare a muncii. Datoriile de stat nu favorizează dezvoltarea economică. Creșterea cheltuielilor pentru deservirea datoriilor interne, externe, a taxelor procentuale contribuie doar la creșterea deficitului bugetar. Conform surselor [1, 2] presiunea datoriilor externe (debt-overhang hypothesis) reduce tempourile de creștere economică a țărilor debitoare. Creșterea economică a unei țări este determinată de calitatea soluțiilor unui șir de probleme [3].

Creșterea datoriei de stat într-o anumită perioadă, de exemplu în perioada de tranziție, se poate transforma într-un generator de crize permanente. Consumul C este în dependență directă cu venitul disponibil ($Y - T$), unde: Y - venitul, T - impozitele. Din identitatea conturilor naționale $Y = C + I + G + NX$ rezultă: $\leftarrow - C - T \rightarrow + \leftarrow - G \rightarrow = I + NX$.

Dacă: a) impozitele T se reduc cu ΔT , iar achizițiile guvernamentale G nu se reduc, atunci venitul disponibil $\leftarrow - T \rightarrow$ va crește până la $\leftarrow - \leftarrow - \Delta T \rightarrow$ și consumul C va crește cu $\frac{MPC}{1 - MPC} \cdot \leftarrow - \Delta T \rightarrow$, unde: $\Delta T < 0$.

($\Delta T < 0$ - impozitele se reduc); b) în bugetul de stat $\leftarrow - G \rightarrow$ intervin modificări $\leftarrow - \Delta T \rightarrow - G \rightarrow$, adică bugetul devine deficitar (Figura 2). În consecință, potrivit Figurii 1: apare necesitatea împrumuturilor de la piața financiară; datoria de stat va crește; problemele financiare din perioada curentă sunt transmise pentru a fi soluționate următoarei generații. Creșterea consumului C , în urma reducerii impozitelor T cu ΔT , este de scurtă durată, fiindcă în expresia $\leftarrow - C - \leftarrow - \Delta T \rightarrow + \leftarrow - \Delta T - G \rightarrow$ se reduc economiile financiare ale populației, deoarece crește consumul C cu $\frac{MPC}{1 - MPC} \cdot \leftarrow - \Delta T \rightarrow$, adică

$$S_1 = Y - \left(C + \frac{MPC}{1 - MPC} \right) - \leftarrow - \Delta T \rightarrow; \quad S_2 = \leftarrow - \Delta T \rightarrow.$$

State budget problems may arise from various causes, circumstances, reasons, including the tempo of GDP growth, of the inflation in the national economy, in the U.S. economy, of the national currency against the U.S. dollar, of tax revenues in the budget, past unpaid domestic and foreign debt, the amount of new state debt. The decision to accept or reject new state debt must be based on a number of predictions, calculated exogenous (revenue forecasts T , expenditure forecasts G for the next period in the profile of each year; the GDP volume, forecasts of local, regional, economic, financial crisis and problem possibilities, forecast of the most various risks. The problem of the state budget can be solved if the government will be made available arguments to reduce state debts, will be listed the expected dynamics of sovereign debt, the maximum allowable amount of state debt, the dynamics of economic crises, financial and local, regional, global, potential characteristics of budget revenues (T), expenditures (G), internal and external debts, in absolute values in the profile of each year for short periods, long-term, the fiscal policy being directed at increasing (or maintaining) the level of labor remuneration. Government debt does not favor economic development. Increased expenses to service internal debts, external debts, percentage fees, contribute only to increasing the budget deficit. According to sources [1, 2] the pressure of external debt (debt-overhang hypothesis) reduces growth rhythms for debtor countries. The economic growth of a country is determined by the quality of the solutions for a number of problems [3].

The increasing debt in a certain period, for example in the transition period, can turn into a permanent crisis generator. Consumption C depends directly on the disposable income ($Y - T$), where: Y - income, T - taxes. From the identity of national accounts $Y = C + I + G + NX$ results: $\leftarrow - C - T \rightarrow + \leftarrow - G \rightarrow = I + NX$.

If: a) taxes T are reduced with ΔT , and state purchases G are not reduced, then the disposable income $\leftarrow - T \rightarrow$ will grow to $\leftarrow - \leftarrow - \Delta T \rightarrow$ and consumption C will grow by $\frac{MPC}{1 - MPC} \cdot \leftarrow - \Delta T \rightarrow$, where: $\Delta T < 0$. ($\Delta T < 0$ - taxes are decreased); b) in the state budget $\leftarrow - G \rightarrow$ take

place changes $\leftarrow - \Delta T \rightarrow - G \rightarrow$, and namely the budget deficit emerges (Figure 2). Therefore, according to Figure 1: emerges the need for loans from financial market; state debt will increase; financial problems in the current period are passed to be resolved by the next generation. The increase of consumption C , after taxes T are decreased by ΔT , is short-term, because in the expression $\leftarrow - C - \leftarrow - \Delta T \rightarrow + \leftarrow - \Delta T - G \rightarrow$ are reduced the financial economies of the population, because consumption C increases by $\frac{MPC}{1 - MPC} \cdot \leftarrow - \Delta T \rightarrow$, where

$$S_1 = Y - \left(C + \frac{MPC}{1 - MPC} \right) - \leftarrow - \Delta T \rightarrow; \quad S_2 = \leftarrow - \Delta T \rightarrow.$$

Impozitele s-au redus cu ΔT ; consumul C a crescut cu $\frac{MPC}{1-MPC} \cdot \langle \Delta T \rangle - \Delta T$.
 Taxes have been reduced with ΔT ; consumption C has increased by $\frac{MPC}{1-MPC} \cdot \langle \Delta T \rangle - \Delta T$.

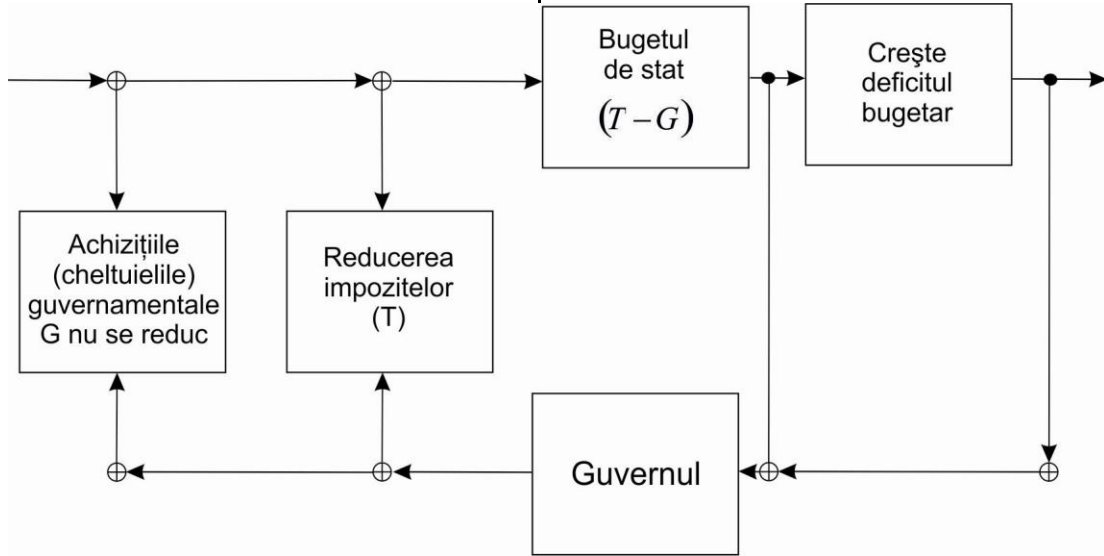

Fig.2. Schema-bloc „Reducerea impozitelor generează creșterea deficitului bugetar”
Fig. 2. Block diagram "Tax cuts generate growth deficit"

Sursa/Source: *Investigațiile autorului/ Investigations author.*

Deci, reducerea impozitelor generează reducerea economiilor financiare S , oferta de bani se reduce, astfel taxa procentuală r va crește. Bani, fiind mai scumpi, volumul investițiilor se va reduce. Afirmatia este interpretată în Figura 3.

Therefore, tax cuts reduce financial savings S , the money supply is reduced, so the percentage fee r will increase. Money, being more expensive, will reduce the level of investments. The statement is interpreted in Figure 3.

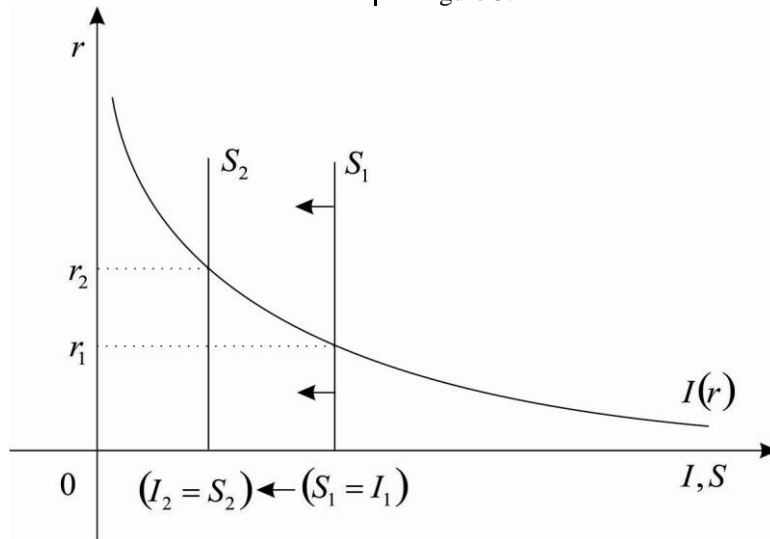

Fig.3. Reducerea ofertei de bani S generează creșterea ratei procentuale r
Fig. 3. Reducing the money supply S results in increased percentage rate

Sursa/Source: *Investigațiile autorului/ Investigations author.*

Cererea de bani I și oferta S_1 determină taxa procentuală r_1 . Reducerea impozitelor cu ΔT a generat creșterea consumului, reducerea ofertei de la S_1 la S_2 . Taxa procentuală a crescut de la r_1 la r_2 , investițiile s-au redus de la I_1 la I_2 . Deci, se va reduce și înzestrarea

The money demand I and the supply S_1 determine the tax percentage r_1 . Reducing taxes by ΔT generates consumption growth, reduces the supply from S_1 to S_2 . The fee percentage share increases from r_1 to r_2 , investments have decreased from I_1 to I_2 . Thus, the technical equipment

tehnică a muncii \downarrow . De exemplu, pentru nivelul de înzestrare tehnică a muncii $k = k^*$ (admitem că înzestrarea este optimă) consumul neproductiv specific (la o unitate) va constitui $c = c^*$; reducerea investițiilor (specifice) de la $i = i^*$ până la $i = i_1$, va reduce $k = k^*$ până la $k = k_1$, consumul $c = c^*$ (consumul specific maxim) până la $c = c_1$ (Figura 4).

of labor \downarrow will be reduced. For example, the level of technical equipment for work $k = k^*$ (admitting that the equipment is optimal) the specific unproductive consumption (per unit) will equal $c = c^*$; the decrease of specific investments from $i = i^*$ to $i = i_1$, $k = k^*$ will decrease to $k = k_1$, and the consumption $c = c^*$ (the maxim specific consumption) to $c = c_1$ (Figure 4).

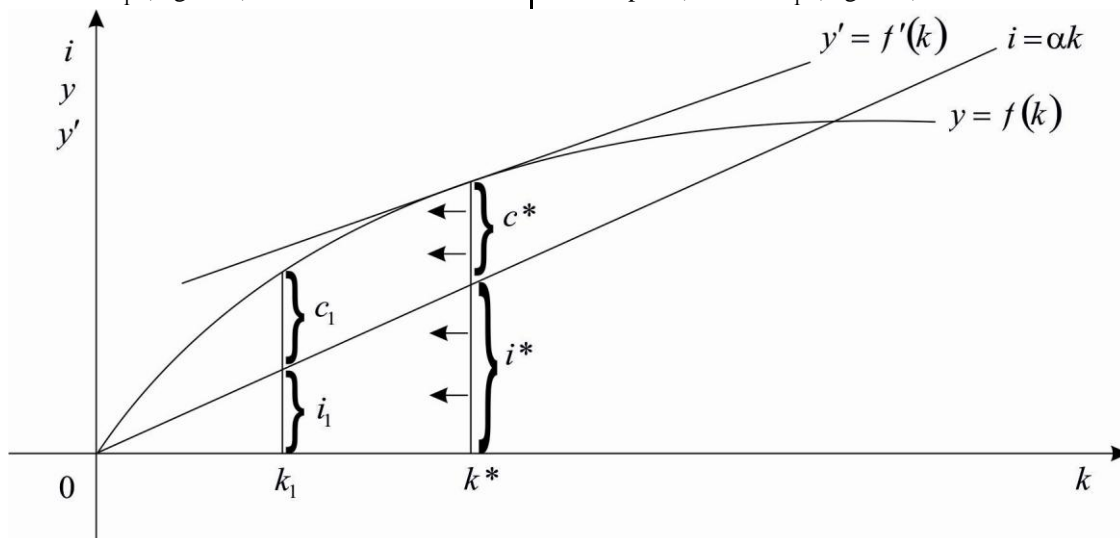

Fig. 4. Graficul „Reducerea i^* generează reducerea c^* ”

Fig. 4. Graph "Reducing i^* generate reducing c^* ”

Sursa/Source: *Investigațiile autorului/ Investigations author.*

Reducerea impozitelor cu ΔT contribuie la creșterea consumului cu $\frac{MPC}{1-MPC} \cdot \downarrow \Delta T$ care generează în continuare reducerea economiilor financiare \downarrow , creșterea taxei procentuale \uparrow , reducerea volumului investițiilor productive \downarrow , reducerea nivelului de înzestrare tehnică a muncii \downarrow , reducerea eficienței (productivității) muncii $\downarrow = f \downarrow$, reducerea consumului. Deci, creșterea inițială a consumului după reducerea impozitelor este urmată de reducerea inevitabilă a consumului cu un șir de impacte asupra evoluției economiei naționale (Figura 5).

Reducing taxes by ΔT contributes to consumption growth by $\frac{MPC}{1-MPC} \cdot \downarrow \Delta T$ which therefore generates the decrease of financial economies \downarrow , the growth of the tax percentage share \uparrow , the decrease of the volume of productive investments \downarrow , the decrease of the labor equipment level \downarrow , the decrease of labor efficiency (productivity) $\downarrow = f \downarrow$, and the decrease of consumption. So, the initial increase in consumption after the tax reduction is followed by the inevitable reduction in consumption with a range of impacts on the development of the national economy (Figure 5).

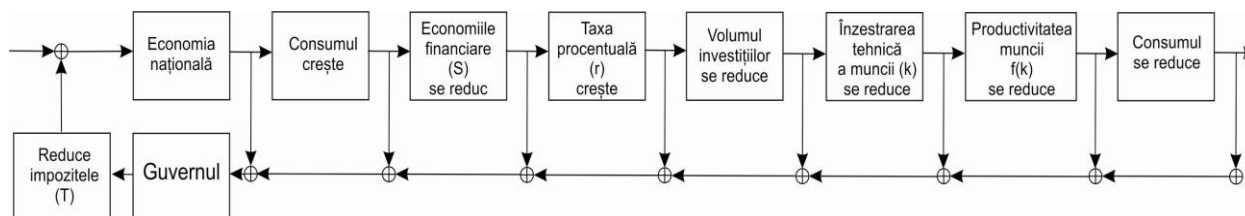

Fig. 5. Schema-bloc „Consecințele reducerii impozitelor”

Fig. 5. Block diagram "Consequences tax cuts"

Sursa/Source: *Investigațiile autorului/ Investigations author.*

Reducerea impozitelor (un favor pentru generația umană curentă) creează defavoruri pentru următoarele generații.

Tax cuts (a favor for the current human generation) create disadvantages for the following generations. From the

Din balanța de plăți $(-Y - C - T) + (C - G) + NX = 0$ rezultă: reducerea impozitelor T este urmată de creșterea consumului neproductiv C , de reducerea economiilor financiare S (oferta de bani pentru investiții), contul fluxurilor de capital din balanța de plăți devine pozitiv, contul operațiilor curente - negativ ($NX < 0, EX < 0$), statul devine debitor, în țară acumulările de capital productiv se reduc, datoriile statului devin tot mai mari, povara datoriilor este transmisă generațiilor următoare (Figura 6).

payments' balance $(-Y - C - T) + (C - G) + NX = 0$ results: tax reduction T is followed by increased unproductive consumption C , by the decrease of financial savings S (the money supply for investments), the account of capital flows in the balance of payments becomes positive, the current operations account - negative ($NX < 0, EX < 0$), the state becomes the debtor, the accumulation of productive capital in the country decreases, the state debts become larger, the debt burden gets passed on to the next generations (Figure 6).

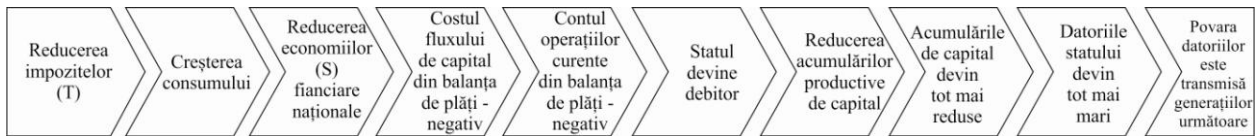

Fig. 6. Schema-bloc „Impactul negativ al reducerii impozitelor asupra nivelului de dezvoltare economică a țării”/

Fig. 6. Block diagram "The negative impact of tax cuts on the economic development of the country"

Sursa/Source: Investigațiile autorului/ Investigations author.

Deci, impozitele nu pot servi pârghie economică de ameliorare a economiei: impozitele mici în perioada curentă cu toate consecințele pozitive „azi” vor genera impozite mari cu toate consecințele negative „măine”. Suma algebrică a impozitelor din aceste perioade va fi nulă, însă impactul acestora asupra economiei naționale va crea premise pentru o „sărăcie de durată”, prin îndatorirea statului, reducerea posibilităților de remunerare a muncii bugetarilor, de efectuare a achizițiilor guvernamentale (Figura 7).

Thus, taxes cannot serve as economic leverage to improve the economy: the low taxes in the current period with positive consequences "today" will generate high taxes with negative consequences "tomorrow". The algebraic sum of taxes from these periods will be zero, but their impact on the national economy will create prerequisites for a "long-term poverty", through the duty of the state, reducing the possibilities of remuneration for public sector employees, of government procurements (Figure 7).

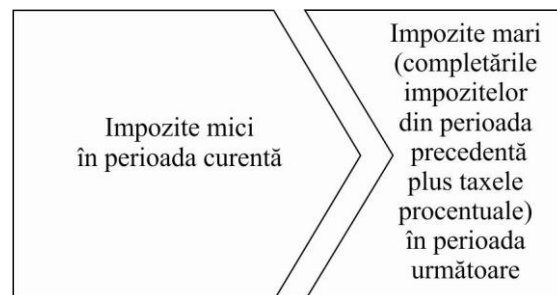

Fig.7. Schema-bloc „Impozitele mici generează probleme mari”/

Fig.7. Block diagram "lower taxes creates big problems"

Sursa/Source: Investigațiile autorului/ Investigations author.

Consumul este în dependență directă cu venitul disponibil $(-T)$, reducerea impozitelor contribuie la creșterea veniturii disponibile, deci și a consumului; creșterea inevitabilă (în perioada de lungă durată) a impozitelor va contribui la reducerea consumului. Consumul depinde și de acumulările de bunuri în perioada precedentă și de speranțele consumatorului la un venit mai mare în următoarea perioadă. Dependințele enumerate în diferite țări se desfășoară diferit. În țările sărace, populația dispune de acumulări de bunuri la un nivel mult redus; speranțele la un trai mai bun în următoarele perioade nu pot fi argumentate. Deci, reducerea impozitelor în țările sărace contribuie la creșterea consumului. Înclinația spre consum în aceste țări este foarte mare. Înclinația spre consum (MPC) se reduce, de regulă, în țările cu un nivel de dezvoltare economică mare. În aceste țări, creșterea venitului generează MPC mai mică decât în perioada precedentă, dar mai mare

Consumption depends directly on disposable income $(-T)$, reducing taxes contributes to increasing the disposable income, and hence consumption; the inevitable increase (long-term) of taxes will help reduce consumption. Consumption depends on the accumulation of assets in the previous period and consumer expectations to a higher income in the next period. The dependencies listed in different countries are conducted differently. In poor countries, the population has accumulated goods at a much lower level; the hopes of a better life in the next period cannot be substantiated. Therefore, tax cuts in poor countries contribute to increased consumption. The propensity to consume in these countries is very high. The propensity to consume (MPC) is reduced, usually in countries with a high economic development. In these countries, income growth generates less MPC than in the

decât în perioada următoare. În principiu, volumul consumului unui individ depinde de volumul resurselor de care acesta dispune pe parcursul vieții. Volumul consumului depinde și de volumul veniturilor, și de volumul acumulărilor de bunuri.

Concluzii. În diferite țări, datoria de stat este suportată diferit. Țările cu un potențial științific, inovațional mult dezvoltat reușesc să creeze noi tehnologii, noi bunuri, noi servicii care, pe parcurs, se transformă într-o sursă pentru acoperirea datoriilor (și nu numai); țările aflate în curs de dezvoltare, care au acceptat datoriile de stat, pe parcurs, tot mai mult cad în „capcana” necesităților de a împrumuta, de a-și crește datoriile, de a-și crește cheltuielile bugetare pentru restituirea datoriilor și a procentelor respective. De aceea, acceptarea sau respingerea unor potențiale datorii de stat trebuie bine argumentate din punct de vedere economic. Datoriile de stat direcționate pentru acoperirea deficitului bugetar nu întotdeauna pot servi argument pentru acceptarea unor noi datorii de stat. Orice guvern își poate argumenta deficitul bugetului de stat. Acceptarea unui deficit indirect este identic sau cu creșterea impozitelor sau cu creșterea datoriilor de stat. Acoperirea deficitului bugetar din contul altor venituri extraimpozite este identică cu soluționarea problemelor financiare curente din contul eforturilor generației umane precedente. Acoperirea deficitului bugetar din contul creșterii datoriilor de stat este identică cu „exploatarea” viitoarelor generații. Reducerea impozitelor și creșterea volumului achizițiilor guvernamentale au un impact pozitiv asupra dezvoltării economice a țării pentru perioade de scurtă durată. Creșterea datoriilor de stat au un impact negativ asupra nivelului de dezvoltare economică a țării pentru toate perioadele următoare.

previous period, but higher than in the future. In principle, the volume of consumption of an individual depends on the amount of resources available to it throughout life. The volume of consumption depends on the income, and the amount of contributions of goods.

Conclusions. In different countries, state debt is incurred differently. Countries with well-developed scientific and innovational potential create new technologies, new goods, new services that over time become a source to cover debts (and more); developing countries that have accepted state debt, in the process fall more into the "trap" of need to borrow, to increase their debts, to increase their budget expenditures for debt repayment and the rates in question. Therefore, the acceptance or rejection of potential state debts should be well grounded in economic terms. The state debts directed to covering the budget deficit may not always serve the argument for the acceptance of new state debts. Any government can argue state budget deficit. Covering an indirect gap is identical to raising taxes or increasing government debt. Budget shortfalls from other extra-taxed revenue accounts are identical to solving the current financial problem with the efforts of the next generations. To cover the budget deficit due to the increase of state debt is identical to the "exploitation" of future generations. Tax cuts and increased government purchases volumes have a positive impact on the economic development of the country for short periods. Increasing state debt has a negative impact on the economic development level of the country for all subsequent periods.

Referințe bibliografice / References

1. KRUGMAN, P. Financing vs forgiving a debt overhang: some analytical notes. In: Journal of Development Economics. 1988, vol. 29, pp. 253-268.
2. SACHS, J. The debt overhang of the development countries. In: G.A. CALVO, R. FINDLAY. Debt stabilization and development. New York, 2009. ISBN 9780631156857.
3. STURZU, I. Tratarea unor probleme generale de credite, gaj, riscuri bancare. In: Științe economice. 2014, nr. 1, pp. 25-31.

Recomandat spre publicare: 28.03.2014